

Kolotoč života

Rimortis

Jiskřivé démanty rosy,
chladivé, když kráčím bosý.
Život můj je hlavolam,
bludiště ponurých šeddých stínů,
nejsem ztracený a nejsem sám,
to k tomu patří jako sýr k vínu.

Kdo pravdu ví, kdo odpoví,
kolotoč života točí se dál.

V ráji se stmívá, i bůh šel spát,
těžce se dívá na volný pád.

Suchý pcháč a trní ve mně,
v očích pláč, jen pustá země.
Doufám v zázrak tolik dní,
spanilá chvíle nevšední,
různé jsou cíle, sčítám míle,
čekám než se rozední.

Okamžik pouhý v moři touhy,
kolotoč života točí se dál.

V ráji se stmívá, i bůh šel spát,
těžce se dívá na volný pád.
Když v ráji svítá před probuzením,
těžký boj svádím se svědomím.

Dál kráčím, i když nechápu smysl cest,
i když nerozumím svému dílu.
Buď zákonem mých hvězd,
buď bytostí co dá mi sílu.
Stal jsem se panáčkem dřevěným,
loutkou co potácí se bez provázků,
dobrým, špatným, hodným nebo zlým,
ozývá se spousta tupých hlásků.